

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: **Alena Kadlecová**

Vysoká škola: JU - Pedagogická fakulta

Katedra: romanistiky

Aprobace: angličtina - francouzština

Datum odevzdání posudku: 14. 5. 2007

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Současný stav výuky francouzštiny v ČR: srovnávací studie klasických a alternativních metod

Předložená diplomová práce má 91 stran a jak autorka sděluje v anotaci na straně 2, jejím tématem je současná podoba výuky francouzského jazyka v České republice se zaměřením na srovnání klasických a alternativních metod. V závěru na straně 88 však shrnuje, že cílem práce bylo poskytnout ucelený přehled vývoje a charakteristik různých typů metod používaných při výuce cizích jazyků se zaměřením na srovnání klasických a alternativních metod. Toto konstatování v závěru práce skutečně vystihuje to, čím se diplomantka ve své práci hlavně zabývala. Je to především podrobný a fundovaný přehled historického vývoje tradičních přístupů ve výuce jazyků v kapitole 1, alternativní metody v kapitole 2 a srovnání klasických a alternativních metod v kapitole 3, to vše na 80 stranách. Z těchto 3 teoretických kapitol je třeba autorku pochválit zejména za kapitolu 3, kde se úspěšně snaží zamyslet nad různým pojetím předmětu didaktiky v různých zemích a u různých autorů, nad významem termínu „metoda“ ve výuce cizích jazyků a především srovnává klasické a alternativní metody dle vlastních stanovených kritérií, vyplývajících z předchozích 2 kapitol (primárně rozvíjené kompetence, jazyk používaný při výuce, převládající přístup při prezentaci nových jazykových jevů, používané výukové materiály, role vyučujícího a žáků, role výukového prostředí). Na jejím konci by se možná autorka mohla pokusit zformulovat alespoň stručný závěr svého srovnání. A jako jeho vyústění by se sem hodil výklad ze 4. kapitoly o komunikativní metodě (str. 82).

Teprve na posledních 7 stranách se diplomantka věnuje současnému stavu výuky francouzštiny v ČR. Konstatuje oživení zájmu o francouzštinu po vstupu ČR do EU 1. 5. 2004, jak to dokládá nárůst počtu studujících francouzštiny především na středních školách dle citovaných tabulek na str. 81-82 (autorka však neuvádí, odkud tabulky cituje). Jak bylo řečeno výše, výklad o komunikativní metodě měl být spíše zařazen do teoretické části předcházejících kapitol.

Praktický průzkum prováděla autorka na základě podrobně připravených dotazníků pro vyučující i žáky. Škoda, že se výzkumu zúčastnilo jen 10 vyučujících ze 7 středních škol gymnaziálního typu. Je příliš odvážné dělat z tohoto malého vzorku závěr pro současný stav výuky francouzštiny v ČR.

Hodnotu předložené diplomové práce snižuje její jazyková úroveň. V práci se vyskytuje celá řada pravopisných chyb, ať už jde o i/y ve shodě přísudku s podmětem, psaní velkých písmen, nesprávné koncovky skloňování (např. subst. mluvčí), tak především interpunkci. Je zde také dost překlepů, bohužel i v nadpisu na úvodní stránce. Nabízí se otázka, zda si diplomantka svou práci před odevzdáním do tisku po sobě vůbec přečetla.

Jinak, zejména po obsahové stránce teoretické části, se jedná o solidní práci, kterou doporučuji k obhajobě, a navrhuji klasifikaci : **velmi dobře**.

Mgr. Jana Haiderová, v. r. - oponent